

**COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 13 BIS VAN 26 FEBRUARI 1979 TOT AANPASSING
VAN DE COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 13 VAN 28 JUNI 1973 BETREFFENDE
HET TOEKENNEN VAN EEN GEWAARBORGD MAANDLOON AAN SOMMIGE BEDIENDEN
IN GEVAL VAN ARBEIDSONGESCHIKTHEID INGEVOLGE ZIEKTE, ONGEVAL VAN
GEMEEN RECHT, ARBEIDSONGEVAL OF BEROEPSZIEKTE AAN DE WET VAN
3 JULI 1978 BETREFFENDE DE ARBEIDSOVEREENKOMSTEN, GEWIJZIGD
DOOR DE COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMSTEN NR. 13 TER
VAN 1 FEBRUARI 1983, NR. 13 QUATER VAN 6 DECEMBER 1983,
NR. 13 QUINQUIES VAN 16 DECEMBER 1986 EN
NR. 13 SEXIES VAN 28 JULI 1992**

Gelet op de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités ;

Gelet op de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 gesloten in uitvoering van de punten 18 tot 21 van het interprofessioneel akkoord van 6 april 1973 waarin wordt aanbevolen een gewaarborgd maandloon aan de werknemers toe te kennen in geval van arbeidsongeschiktheid ;

Gelet op de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten ;

Hebben navolgende interprofessionele organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers

in de Nationale Arbeidsraad op 26 februari 1979 navolgende collectieve arbeidsovereenkomst gesloten :

HOOFDSTUK I - DRAAGWIJDTE VAN DE OVEREENKOMST

Artikel 1

Onderhavige collectieve arbeidsovereenkomst vervangt voornoemde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 en brengt de bepalingen ervan in overeenstemming met de wet van 3 juli 1978.

Commentaar

De collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 werd gesloten in uitvoering van de punten 18 tot 21 van het interprofessioneel akkoord van 6 april 1973 waarin wordt aanbevolen aan sommige categorieën bedienden in geval van arbeidsongeschiktheid, gedurende een periode van één maand, een gewaarborgd loon toe te kennen, dat gelijk is aan het netto-bedrag van het loon dat zij zouden verdiend hebben indien zij verder hadden gewerkt.

De interprofessionele organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers hadden inderdaad vastgesteld dat er een probleem rees ingevolge het op dit stuk bestaande verschil eensdeels tussen de bedienden die aangeworven zijn op proef, voor een bepaalde tijd van minder dan drie maanden of voor een duidelijk omschreven werk dat aanleiding geeft tot een tewerkstelling van minder dan drie maanden en de andere bedienden, anderdeels.

Zij meenden dat er aanleiding was over te gaan tot wijziging en aanvulling van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 3 van 9 juni 1970, die een begin van oplossing heeft gegeven aan deze discriminatie door aan deze categorieën bedienden een aanvullende vergoeding toe te kennen bij deze die door de ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt verleend, in geval van arbeidsongeschiktheid ingevolge ziekte of ongeval van gemeen recht.

Krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 werd aan deze bedienden een gewaarborgd maandloon toegekend in alle gevallen van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte of ongeval van gemeen recht, arbeidsongeval of beroepsziekte.

Met betrekking tot de bevallingsrust, werd het probleem van het gewaarborgd maandloon geregeld in het raam van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Onderhavige collectieve arbeidsovereenkomst vervangt de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 en brengt de bepalingen ervan in overeenstemming met de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

HOOFDSTUK II - TOEPASSINGSGBIED

Artikel 2

Deze overeenkomst is van toepassing op de bedienden die aangeworven zijn op proef, voor een bepaalde tijd van minder dan drie maanden of voor een duidelijk omschreven werk, wanneer uit de toepassing van de overeenkomst normaal een tewerkstelling van minder dan drie maanden moet voortvloeien, alsmede op hun werkgevers, die door een arbeidsovereenkomst voor bedienden zijn verbonden.

De bepalingen van de hoofdstukken III en IV zijn niet van toepassing, wanneer er collectieve overeenkomsten bestaan die in gelijkwaardige of in gunstiger voordelen voorzien dan bepaald in deze overeenkomst.

Commentaar

Deze overeenkomst regelt het geval van de speciale categorieën bedienden, bedoeld bij de artikelen 71 en 72 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, die geen gewaarborgd maandloon ontvangen in geval van arbeidsongeschiktheid.

HOOFDSTUK III - ARBEIDSONGESCHIKTHEID INGEVOLGE ZIEKTE OF ONGEVAL VAN GEMEEN RECHT

Artikel 3

[In geval van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van ziekte andere dan een beroepsziekte, of van een ongeval, ander dan een arbeidsongeval of een ongeval van of naar het werk, heeft de in deze overeenkomst bedoelde bediende ten laste van de werkgever recht op een vergoeding tijdens een periode van 23 kalenderdagen volgend op de eerste periode van 7 dagen, bedoeld in artikel 71 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Om recht te hebben op deze vergoeding, moet deze bediende voldoen aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 71, lid 2, 52, § 1 en 73, § 2 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.] (1)

(1) Aldus gewijzigd bij collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 quinquies van 16 december 1986 (artikel 1).

Commentaar

[Vermits de eerste zeven dagen arbeidsongeschiktheid ten laste van de werkgever door het normale loon gedekt zijn in toepassing van artikel 71 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, heeft dit artikel betrekking op de overblijvende 23 dagen om een periode van 30 dagen te bekomen.

De periode van 23 dagen omvat :

- de 7 dagen, volgend op de eerste zeven dagen arbeidsongeschiktheid, tijdens dewelke de bij artikel 3 bedoelde vergoeding een aanvulling vormt op het loonpercentage dat de werkgever krachtens genoemd artikel 71, lid 1 van de wet van 3 juli 1978 voor die tweede periode van 7 dagen verschuldigd is ; dat loonpercentage bedraagt 60 % van het gedeelte van het normaal loon dat de loongrens die in aanmerking komt voor de berekening van de uitkeringen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering niet overschrijdt ;
- de 16 overblijvende dagen tijdens dewelke genoemde vergoeding een aanvulling vormt op de uitkeringen die door de ziekte- en invaliditeitsverzekering worden verleend ; die uitkeringen bedragen 60 % van het gedeelte van het normaal loon dat voornoemde loongrens niet overschrijdt.

Het recht op de vergoeding is voor de bediende ondergeschikt aan de verplichting te voldoen aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 71, lid 2, 52, § 1 en 73, § 2 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten. Dit houdt onder meer in dat hij zonder onderbreking gedurende ten minste een maand in dienst van dezelfde onderneming is gebleven. Wanneer de bediende die anciënniteit bereikt tijdens de bij artikel 52 bedoelde periode van gewaarborgd loon kan hij op de vergoeding aanspraak maken voor de overblijvende dagen.

De organisaties hebben in het bijzonder een onderzoek gewijd aan het geval van de bediende die de in die artikelen 71, lid 2, 52, § 1 en 73, § 2 van genoemde wet bepaalde voorwaarden vervult, doch die gedurende de eerste 7 ongeschiktheidsdagen zijn gewaarborgd loon in feite niet kan ontvangen, omdat zijn overeenkomst is geschorst ; zij zijn van oordeel dat de vergoeding in die hypothese eveneens verschuldigd is voor het gedeelte van de periode van de 23 kalenderdagen gedurende welke de oorzaak van de schorsing niet meer bestaat] (1).

Artikel 4

De in artikel 3 bedoelde vergoeding is gelijk aan [26,93 %] (2) van het gedeelte van het normaal loon, dat de loongrens die in aanmerking komt voor de berekening van de uitkeringen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering niet overschrijdt en aan [86,93 %] (2) van het gedeelte van het normaal loon dat deze loongrens overschrijdt.

Commentaar

[Deze wijze van berekening houdt een wijziging in van de percentages voorzien in artikel 4 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 3 van 9 juni 1970 en gewijzigd door de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973, artikel 1 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 ter van 1 februari 1983 en artikel 1 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 quater van 6 december 1983. Deze percentages worden respectievelijk gebracht van 27,93 % op 26,93 % en van 87,93 % op 86,93 % voor de bedienden. Op die vergoeding zal de werkgever de fiscale voorheffing moeten inhouden die wordt berekend op de totaliteit van het belastbaar loon, dat de bediende zou ontvangen hebben indien hij had gewerkt

(1) Aldus gewijzigd bij collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 quinquies van 16 december 1986 (artikel 1).

(2) De in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 bis opgenomen percentages bedroegen respectievelijk 30,5 % en 92,5 % ; ze werden bij collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 ter vastgesteld op 29,18 % en 89,18 % ,bij collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 quater op 27,93 % en 87,93 % en bij collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 sexies op 26,93 % en 86,93 %.

Deze forfaitaire percentages van de aanvullende vergoeding ten laste van de werkgever werden als volgt bekomen :

Voor het loongedeelte dat lager ligt dan de loongrens die in aanmerking komt voor de berekening van de uitkeringen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt van het gewaarborgd loon van de bediende (100 %), zijn sociale zekerheidsbijdrage afgetrokken, die thans is vastgesteld op 13,07 % ; blijft 86,93 % waarvan 60 % ten laste van de Z.I.V. en 26,93 % ten laste van de werkgever.

Voor het loongedeelte dat deze grens overschrijdt wordt van het gewaarborgd loon van de bediende (100 %) zijn sociale zekerheidsbijdrage afgetrokken die thans is vastgesteld op 13,07 % ; blijft 86,93 % ten laste van de werkgever] (1).

Artikel 5

De in artikel 3 bedoelde vergoeding is niet opnieuw verschuldigd wanneer zich een nieuwe arbeidsongeschiktheid voordoet binnen de 14 dagen, die volgen op het einde van een periode van arbeidsongeschiktheid die aanleiding heeft gegeven tot de betaling van de vergoeding voor een periode van 23 dagen.

De vergoeding is evenwel verschuldigd voor het nog te lopen gedeelte van de periode van 23 dagen, indien de eerste periode van arbeidsongeschiktheid geen aanleiding heeft gegeven tot de betaling van de vergoeding tijdens een periode van 23 dagen.

De vergoeding is eveneens verschuldigd wanneer de bediende door een medisch attest staft dat deze nieuwe arbeidsongeschiktheid te wijten is aan een andere ziekte of een ander ongeval.

Commentaar

Dit artikel is opgesteld in parallellisme met artikel 73, paragraaf 1 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, daar de regeling van het gewaarborgd weekloon wordt uitgebreid tot het overblijvende gedeelte van de 30 dagen met name tot 23 dagen.

Artikel 6

Het slachtoffer zal de werkgever, op diens verzoek, in de plaats stellen in de vordering tegen derden die aansprakelijk zijn voor het ongeval, bedoeld in artikel 71, lid 1 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Commentaar

Het lijkt aangewezen dat de werkgever met de bediende een overeenkomst sluit waarbij zou worden bepaald dat de werkgever in de plaats van de bediende een rechtsvordering tegenover derden kan instellen.

De partijen overwegen als praktische formule een enige juridische handeling : op het ogenblik van de uitbetaling van de bijkomende vergoeding stelt de bediende de werkgever in de plaats in zijn vordering tegen de derde die aansprakelijk is voor het ongeval.

Artikel 7

Om de in artikel 3 bedoelde vergoeding te kunnen genieten, moet de bediende het bewijs van zijn ongeschiktheid leveren voor de dagen die hij tijdens de in dit artikel bedoelde periode niet heeft gewerkt.

(1) Aldus gewijzigd bij collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 sexies van 28 juli 1992.

De werkgever kan vragen dat dit bewijs wordt geleverd hetzij volgens de regelen van artikel 31, paragraaf 2, lid 2 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, hetzij volgens de regeling van de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Deze keuze moet gebeuren bij algemene maatregel voor het geheel van de betrokken bedienden.

Commentaar

1. Om recht te hebben op de bij artikel 3 bedoelde vergoedingen, legt dit artikel aan de bediende de verplichting op zijn arbeidsongeschiktheid te bewijzen voor de ganse periode, bedoeld in dit artikel.
2. Indien de bediende het attest waaruit zijn ongeschiktheid blijkt zonder reden na de gestelde datum indient, zal hij slechts worden vergoed vanaf de dag waarop hij dit document heeft voorgelegd. Indien hij daarentegen wegens overmacht belet was het attest binnen de voorgeschreven termijn in te dienen, zal hij voor de ganse duur van zijn ongeschiktheid worden vergoed. Onder overmacht dient te worden verstaan gevallen zoals alleen wonen en zich onmogelijk kunnen verplaatsen.
3. Vraag is evenwel of benevens het door de bediende geleverde bewijs om het gewaarborgd weekloon te bekomen, nog een nieuw bewijs nodig is om recht te hebben op de aanvullende vergoeding.

Hier moeten twee hypothesen worden onderscheiden : ofwel beantwoordt het aanvankelijk medisch attest aan de werkelijke duur van de ongeschiktheid, ofwel duurt de ongeschiktheid langer dan het attest voorziet.

Indien de ziekte langer duurt dan de termijn die in het aanvankelijk medisch attest is vermeld, wordt voor het overblijvende gedeelte van de 30 dagen de procedure van artikel 7, lid 2 toegepast, t.w. dat de bediende, op verzoek van de werkgever, een aanvullend bewijs van arbeidsongeschiktheid indient, dat kan bestaan ofwel uit een attest van het ziekenfonds, ofwel uit een bewijs zoals bepaald in artikel 31, § 2, lid 2 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

4. De keuze van de aard van het bewijs, die aan de werkgever wordt gelaten, moet gelden voor al de betrokken bedienden, ten einde een mogelijke discriminatie te vermijden.

Onder "betrokken bedienden" wordt verstaan al de bedienden van de onderneming, bedoeld in artikel 2 van deze overeenkomst. In de ondernemingen met verschillende technische bedrijfseenheden verstaat men onder "betrokken bedienden", diegenen die tot eenzelfde technische bedrijfseenheid behoren ; begrip dat voorkomt in de wetgeving op de ondernemingsraden.

De hier bedoelde eenvormige regeling kan onder meer worden ingeschreven in het arbeidsreglement, dat volgens de wet opgesteld wordt met de medewerking van de werknemers.

5. Anderdeels mag de werkgever de arbeidsongeschiktheid van de bedienden conform artikel 31, § 2, lid 3 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten laten controleren, doch hij zal daarbij een zekere soepelheid aan de dag leggen, zowel wanneer het medisch attest de periode van 30 dagen dekt, als wanneer de ziekte, die aanvankelijk minder dan 30 dagen zou bedragen langer duurt. In geen geval zal een overbodig medisch attest worden gevraagd.

Artikel 8

In de bedrijfstakken waar een Fonds voor bestaanszekerheid bestaat, is de werkgever vrijgesteld van alle of van een deel van de verplichtingen die voortvloeien uit deze overeenkomst, voor zover een door de Koning algemeen verbindend verklaarde beslissing van het paritair comité deze verplichtingen ten laste heeft gelegd van het Fonds voor bestaanszekerheid.

Artikel 9

Elk bijkomend voordeel bij deze van de ziekte- en invaliditeitsverzekering dat door de werkgever of door een Fonds voor bestaanszekerheid tijdens de in artikel 3 voorziene periode wordt betaald, wordt afgetrokken van de in dat artikel bedoelde vergoeding.

HOOFDSTUK IV - ARBEIDSONGESCHIKTHEID INGEVOLGE ARBEIDSONGEVAL OF BEROEPSZIEKTE

Artikel 10

In geval van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval, een ongeval van of naar het werk, of een beroepsziekte, heeft de in deze overeenkomst bedoelde bediende, ten laste van de werkgever, recht op een vergoeding tijdens een periode van 23 kalenderdagen volgend op de periode van 7 dagen, bedoeld in artikel 72 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Deze vergoeding is een aanvulling op de vergoedingen die worden uitbetaald door de verzekeraar-arbeidsongevallen of door het Fonds voor beroepsziekten, ten einde de bediende een bezoldiging te waarborgen in overeenstemming met het netto-bedrag van het loon dat hij zou ontvangen hebben, indien hij verder had gewerkt.

Commentaar

Vermits de eerste zeven dagen arbeidsongeschiktheid in toepassing van artikel 72 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten gedekt zijn, viseert dit artikel de overblijvende 23 dagen om een periode van 30 dagen te bekomen.

De bij dit artikel bedoelde vergoeding vult de vergoedingen aan die verschuldigd zijn, hetzij op grond van de wet van 10 april 1971 betreffende de arbeidsongevallen, hetzij op grond van de geordende wetten van 3 juni 1970 betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten.

Artikel 11

De werkgever betaalt, bij wijze van voorschot, aan de bediende een bedrag, dat gelijk is aan het normaal loon voor de beschouwde periode.

Het slachtoffer zal de werkgever, op diens verzoek, in de plaats stellen voor zijn rechten op de vergoedingen die voor deze periode verschuldigd zijn door de verzekeraar-arbeidsongevallen of door het Fonds voor beroepsziekten.

Commentaar

De werkgever betaalt aan de bediende een bedrag uit dat overeenstemt met het normaal loon.

Volgens de bepalingen van de artikelen 72, lid 3 en 54, § 2, lid 1 van de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten worden, in afwijking van de wetgeving betreffende de arbeidsongevallen en de beroepsziekten, de dagvergoedingen, die aan de in deze overeenkomst bedoelde bedienden verschuldigd zijn voor de eerste zeven dagen arbeidsongeschiktheid rechtstreeks aan de werkgever gestort. Daar de huidige wetgeving die betaling aan de werkgever niet toelaat voor de 23 overblijvende dagen, stellen de organisaties voor dat de bedienden op het ogenblik van de uitbetaling van het normaal loon, de werkgever in zijn plaats stelt volgens dezelfde procedure als voorzien in de commentaar bij artikel 6 van deze overeenkomst.

Ten einde te vermijden dat de werkgever en de verzekeraar of het Fonds elk op hun beurt de persoonlijke sociale zekerheidsbijdragen en de bedrijfsvoorheffing zouden inhouden op de sommen betreffende de beschouwde periode verduidelijken de ondertekenende partijen dat de werkgever het brutoloon moet verminderen met een som die gelijk is aan de persoonlijke sociale zekerheidsbijdrage van de werknemer en op het saldo de bedrijfsvoorheffing moet toepassen. Krachtens de subrogatie waarvan sprake is in het voorgaand lid zal de verzekeraar of het Fonds aan de werkgever die aldus zal hebben gehandeld, het belastbaar bedrag van de vergoeding betreffende de beschouwde periode storten.

HOOFDSTUK V - BEGRIP NORMAAL LOON

Artikel 12

Het normaal loon wordt berekend overeenkomstig de besluiten genomen ter uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen.

Commentaar

De tekst van dit artikel bepaalt dat het normaal loon dient berekend te worden overeenkomstig de wetgeving betreffende de feestdagen.

HOOFDSTUK VI - DATUM VAN INWERKINGTREDING, DUUR, HERZIENING, OPZEGGING

Artikel 13

Deze overeenkomst treedt in werking vanaf het van kracht worden van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeids-overeenkomsten.

Zij is gesloten voor onbepaalde duur. Zij zal kunnen worden herzien of opgezegd op verzoek van de meest gerede ondertekenende partij, met een opzeggingstermijn van zes maanden.

HOOFDSTUK VII - VERPLICHTENDE BEPALINGEN

Artikel 14

Met betrekking tot de toepassing van hoofdstuk III betreffende de arbeidsongeschiktheid ingevolge ziekte of ongeval van gemeen recht, zijn de ondertekenende partijen het eens dat over de evolutie van het absentisme ; paritaire vaststellingen zullen worden opgemaakt.

Onverminderd een door een paritair comité genomen andersluidende beslissing, wordt deze procedure als volgt vastgesteld :

1. De paritaire comités zijn ermee belast de in bijlage van deze overeenkomst gevoegde trimestriële vragenlijst aan een aantal ondernemingen van hun sector voor te leggen, derwijze dat een staal wordt bereikt, dat een voldoende representativiteit waarborgt.
2. Deze vragenlijst zal door het ondernemingshoofd worden ingevuld in akkoord met de ondernemingsraad of, bij ontstentenis, hiervan, met de syndicale afvaardiging.

Bij ontstentenis van ondernemingsraad of van syndicale afvaardiging zal dit gebeuren in overleg met het personeel of met de vertegenwoordigers ervan.

3. De vragenlijsten zullen vervolgens aan de paritaire comités worden teruggestuurd, die de resultaten van de enquête aan de Nationale Arbeidsraad zullen meedelen.

Deze enquête zal trimestrieel door de paritaire comités worden verricht.

In geval van opzegging, bedoeld in artikel 13, zullen de ondertekenende partijen in het licht van deze vaststellingen nagaan onder welke voorwaarden deze overeenkomst moet worden verlengd of herzien.

Artikel 15

De ondertekenende partijen gaan de verbintenis aan de in artikel 4 van deze overeenkomst bepaalde forfaitaire bedragen op verzoek van de meest gerede partij te herzien, indien wijziging komt hetzij in het bedrag van de ziekte- en invaliditeitsvergoeding, hetzij in de bijdragevoeten voor de sociale zekerheid.

Commentaar

De organisaties hebben de verbintenis aangegaan de in artikel 4 van de overeenkomst bepaalde forfaitaire bedragen, met name 30,5 % en 92,5 % in de navolgende twee gevallen te herzien :

- 1) bij wijziging van de huidige berekeningswijze van het bedrag van de door het R.I.Z.I.V. verschuldigde vergoedingen ;
- 2) bij herziening van de bijdragevoeten voor de sociale zekerheid.

Gedaan te Brussel, op zesentwintig februari negentienhonderd negenenzeventig.
